

RENAȘTEREA ROMÂNĂ

ZIAR NAȚIONAL-POPORAN INDEPENDENT

Datori: V. Hotărân, I. Martin, căpitan M. Rîșcăuța.

Apare în fiecare sară cu ultimele știri din lumea întreagă.

Director și responsabil: V. Hotărân. Administrator: I. Martin.

ABONAMENTE: Dincoace de Carpați și Bucovina: 80 coroane anual, 42 coroane pe 6 luni, 22 coroane pe 3 luni. Cu numărul 30 fileri. — Dincolo de Carpați: 75 lei anual, 40 lei pe 6 luni, 22 lei pe 3 luni. Cu numărul 25 bani.

Să-i demascăm

Povestea „hoțului de păgubaș” nu e nouă. Decând au fost pe lume oameni răi și păgubași și victime blânde și prea creduloare tot așa a fost: călăul a tot adăugat omorâșuri nenorocite legate de lini și de picioare care-i tremura sub șos și hoții cei mai mari veșnic au fost vorba cei mai severi și neînduplecați lecători. Dar toate au o margine de care mai cea mai revoltătoare lipsă de bun și de omenie trece câte-odată.

Or, din istoria politică a noastră din zilele două sute de ani, se poate conștientiza că maghiarii au fost totdeauna adevărații mesteri în salvarea unor apărânte naționale, pogrindindu-ne tot pe noi, nenorocii „hoți de păgubași”. Ne desăpreau, și schingiuiu, căutau să ne asfințeze cu orice mijloace de pe suprafața celebrului „liber unguresc”, și tot noi eram prezențați la Europa ca de rasă inferioară, de elemente refractare civilizației și culturii, ferment disolvant și revoluționar.

Și nu trebuie să ne-o ascundem că au fost vremuri când se credeau aceste lucruri, când sârmanii maghiari erau compătimiți ca soarta nemiloasă le-a trimes pe noi pe „barbarii de valahi”, acest balast povărit în calea propășirii.

Trebue să o recunoaștem, că în mare parte a fost și vina noastră că s-au putut redita asemenea povești în lumea civilizată, fiindcă n'am făcut aproape nimic sau puțin pentru restabilirea adevărului.

E timpul acum de a cerceta pentru ce n'am făcut-o. Dar este datoria celor conștienți de astăzi ca să împiedece cu orice mijloc, dacă e nevoie și prin mijloace neobișnuite, radicale, răspândirea cu sorți de creștere a minciunilor ungurești împotriva noastră. Cu atât mai mult, cu cât se pare că maghiarii au pus de astădată în slujba companiei de discreditare ce o duc împotriva noastră, colectivitatea energiilor lor fizice, potențată de cea mai cumplită minciună, ucid, profanează morții și război împotriva „valahilor” ucigași cari rețin mâinile la oameni nevinovați, „bețici” de vii pe săcui și le freacă rânile cu „sare”, spre a se delecta. Concluzia e că nici un caz nici picior de mielușel marjar nu e permis să încapă sub păstoritul „liber valah”, fără a se pune cruce de demerit civilizației pe aceste meleaguri.

Ziarele lor sunt pline de povestirile lor mai fantastice bestialități ce le-ar fi vărsit românii împotriva maghiarilor, conștient și asurzeste pe prietenii săi din Londra cu calvarul „purtătorilor civilizației” din Sud-Estul european, iar congresul socialist dela Berna delegații unguri au propus să nici nu mai fim trei în rândul oamenilor! O bandă de scetați reacționari care nu merită decât dis-

prețul unei civilizații și mai ales a democrațiilor!

Și în timp ce maghiarii amesc lumea întreagă cu țipetele lor de disperare, bandele guvernului maghiarucid curierii români, persoane intangibile și sfințite prin dreptul ginților, torturează în chipul cel mai sălbatic pe sublocotenentul George Tămaș din Poeni, batjocorindu-i cadavrul și omoară pe candidatul de preot Vasile Filip din comuna Bageiu din Bihor, în împrejurări tragice.

N'am înșirat decât două trei fapte precise din lista dureroasă a crimelor celor mai neomenoase ce se se în lanț. Și tot noi suntem sălbatici, necivilizați, reacționarii, bandiți, fiindcă nu știm din ce motive glasul nostru e blestemat să nu poată străbate dincolo de Munții Apuseni. La Berna n'am avut nici un reprezentant cât de modest în congresul socialiştilor, așa că la urma urmei au trebuit să sară străinii și să-i oprească pe maghiari de a ne insulta în mod prea grosolan; la Budapesta se perindează misiuni, peste misiuni, cari stau direct în contact cu reprezentanții opiniei publice, câtă vreme pe la noi abia a dat un „secretar”, izolat și acela cu cea mare precauțiune de a nu veni cumva în atingere cu „nechemații” — și lucru și mai ciudat — noi, presa, numai cu greutate ne putem informa pe cei particulare de mișcările ce le săvârșesc maghiarii.

În asemenea împrejurări, prin simple desmințiri ale Agenției Dacia, cari nici ele nu străbat mai departe de linia de demarcațiune, desigur că nu ne vom putea câștiga o opinie publică favorabilă care în momentul oportun să sprijinească acțiunea și cuvântul puținilor prieteni sinceri ce-i avem, pe generalul Berthelot și alții de pildă. De-aceia ne întrebăm cu oarecare nedumerire dacă trebuie să ne mai mirăm că cu toate crimele maghiare, cu tot strigătul desnădăjduit al românilor de dincolo de linia demarcațională, nu se permite armatei române, să ocupe acele ținuturi, fiindcă acolo locuiesc și câțiva unguri.

E o constatare pe care o facem cu cel mai sincer regret, fiindcă vedem că se lucrează de fapt aici la Sibiu — dar tocmai nu ce trebuie acum și cum trebuie. Recunoaștem varietatea preocupărilor ce-i absorb pe șefii de resorturi, în interesul neamului însă trebuie să insistăm cu hotărâre ca să nu se uite că avem nevoie de multe și puternice simpatii în toată Europa, acum și în viitor, fiindcă suntem și rămânem înconjurați de mulți și puternici dușmani; și după experiențele de până acum, mai ales din ultimii patru ani, ar fi trebuit să ne convingem că drumul spre inima opiniei publice este presa și publicitatea în genere.

englez Thomas Carlyle. E o admirare spusă pentru oamenii înfrățevări mari. E ceva din așa numitul cult al eroilor.

Pentru a da nădejde poporului că ideile democratice vor fi biruitoare și pentru a ne erol un drum sigur și scurt pentru consolidarea României Mari, pentru a ne deschide căi ușoare și netede pentru înaintarea în cultură, în primul rând e bine să fimem seamă de acest principiu al selecționării, azi mai mult ca ori și când.

Să facem deci o selecțiune! Să ne alegem oamenii! În posturile onorifice, cari pretind pricepere, desinteresare și muncă fără preget să fie chemați oameni morali și harnici, oameni doritori de progres. Să ni-i recunoaștem de mai mari ai noștri pe toți aceia, cari cu agerimea minții lor, cu însușirile lor morale și cu pregătirea lor specială multămintă darului lor deosebit de-a învața și sfătui, ne știu conduce spre tot ce e nobil și frumos.

În lături dar cu neputințioși gălăgioși, în lături și cu acela, cari fac o meserie sau chestie de negoț din sfânta lor chemare! Să ne căutăm oamenii noștri învațați, înțelepți și sinceri, pentru cari vleața nu e un joc, ci o sforțare și încordare activă. Să-i alegem în fruntea noastră, căci numai ei vor ști alege firele vieții noastre românești, din cari vor putea țese haina cea mai potrivită de sărbătoare, cu cari va trebui să ne primim în viitor, pentru că putem sta alături de protectorii noștri din apus.

Cei chemați să facă pretinsa selecțiune! Înainte cu cei buni, sinceri și înțelepți, în lături cu cei slabi și neputințioși!

II. Pentru a înfăptui o selecțiune pe o scară mai întinsă și pentru a alege din toți filii poporului nostru pe cei mai buni și mai cuminiți și a le da posibilitatea de-a ajunge în fruntea poporului, în fruntea celor mulți, e bine să se fie seamă în viitor de următoarele constatări și recomandări: Învațatorii harnici și deslotaici au experimentat, că din comuna lor nu totdeauna pleacă la sco-

lile mai înalte cei mai buni și mai talentați copii ai statului. Ci se duc de regulă copii bogătanilor din comună, a oamenilor cu dare de mână, cari de mulțori numai din ambiție și-i duc la școli, ca să nu rămână mai pe jos decât alții dintre oamenii lor. Aceștia nu au vedere istețimea, talentul sau netalentul copiilor. Și de câțori nu se recutează ofițerii cu loziii sociale înalte din astfel de indivizi multi-pașin mediocri!

Iar copii oamenilor săraci, cari de mulțori la finea clasei a cincea sau a șasea primară primesc cele mai bune testimonii, din cauza sărăciei părinților sunt siliți a rămânea în sat între ai lor, sunt lăsați să-și însușească modul de trai și felul de judecată al părinților lor. Acești „cei mai buni copii ai firii” sunt lăsați pradă ignoranței satelor noastre. După câțiva ani, după au ieșit din școala primară, nu-i mai cunoști dintre ceilalși consăteni ai lor, nime nu le mai recunoaște însușirile lui alese. Sufletul lui din lipsă de lumină tânjește sau cade în amorțelă întunecului necunoștinței, din care de mulțori numai câte-un joc norocos al sorții îl mai trezește la viață. În cele mai multe cazuri acești copii înzestrați de natură cu atâtea calități intelectuale și morale rămân uități de lume, se pierd în marea de țărani luptând din greu pentru existență și rar de mai auzi dela vr'un tovarăș al lor zicând: Da bine-a mai învățat cătare, când a fost la școală!

Și cum să-și inchipeze oricine, ce înfățișare ar lua vieța neamului nostru românesc, dacă într'un lung șir de ani, din fiecare sat al României Mari s'ar scoate și s'ar trimite la școli și la meserii numai câte 3-4 dintre cei mai capabili și mai silitori școlari și școlărițe. După un deceniu-două, urmând acestui principiu de selecțiune ne-am forma și închiaga cele două clase supra-precise clasei țărănești din cei mai destoinici și mai capabili indivizi. Atunci am primi lumina dela cei mai luminați, disciplina dela cei disciplinați, îndemnul de muncă dela cei mai harnici, îndemnul spre ce e nobil și frumos dela aceia, cari înșiși dau dovadă de noblete.

Cei chemați, să vadă și să înțeleagă. Acum e timpul să creăm mijloacele pentru educarea talentelor poporului nostru. Acum e timpul să dăm copiilor eminență dar săraci posibilitatea să învețe și să purtăm grijă, să îndreptăm pe fiecare spre cariere, potrivite cu însușirile lui, cu cari în mod deosebit de alți indivizi înzestrați natura. Mijloacele necesare sunt ed. pașii corespunzătoare să fie create, căci selecționarea se poate face.

Fiecare învățator poate la finea anului școlar să recomande formurile competente pe elevii săi cei mai buni, pentru a-i duce la o astfel de școale, care i-ar crește acomodat calităților lor particulare.

Să punem în aplicare deci acest principiu al selecționării și viitorul va dovedi de folositor. E natural și firesc, deaceia să-l primim! Așa vom lucra cu mai mult succes pentru consolidarea României Mari și așa vom duce la biruință democrațismul.

Să alegem dar pe cei buni!
Alexandru Iosof
învățator.

Aleargă vitejii

Să ne facem ostire națională

Modul extraordinar de multumitor, în care membrii corpului voluntarilor ardeleni au răspuns ordinului de chemare, dat de Consiliul dirigent, au amplitud cu mândrie și cu încredere inimile tuturor românilor. Rapoartele ce sosesc din Cluj și Alba-Iulia ne arată, că deși a fost terminul de chemare atât de scurt, fiecare voluntar s'a grăbit, lăsându-și toate lucrurile să se prezinte sub steag, pentru a-și împlini datoria națională. Va fi aceasta totdeauna un titlu de mândrie al corpului voluntarilor ardeleni și suntem siguri, că această pildă strălucită dată de voluntarii va fi urmată și de contingentele regulate chemate la arme. Sunt încă mai multe zile până la termenul când trebuie să se prezinte primul contingent. Cu toate acestea din toate părțile ni se anunță, că cei chemați cu drag și cu însuflețire se grăbesc a se prezenta pe ziua de 17 Februarie. Nici nu se poate altfel atunci când e vorba de apărarea mândrului nostru Ardeal în contra spiritului de disordine și anarhie, pe care vreau dușmanii noștri să-l instăpânească pe aceste plăuri spre nenorocirea tuturor popoarelor conlocuitoare. Ardealul trebuie să-și aibă și el armata sa regulată, care să vegheze asupra siguranței publice și să aperse moșia străbună.

Ungurii calomniază

Un protest al Consiliului dirigent.

Consiliul dirigent român din Transilvania, Bănău și părțile ungurene protestează cu hotărâre împotriva calomniilor aduse guvernului și armatei române de către autoritățile maghiare cu scopul de a ne pogrâni în fața lumii civilizate. Toate afirmativele orori ori acte de brutalitate colportate de guvernul și de presa maghiară sunt pure invenții și au fost desmințite de repetate ori în modul cel mai categoric. Reprezentanții socialiștilor maghiari cari se pretează la rolul de-a denunța conferinței socialiste minciunile aceste infame, dovedesc că s'au pus în serviciul politice imperialiste maghiare, care s'a folosit de orice mijloace spre a-și asigura stăpânirea ilegală. Adevărul e, că în interiorul cărmuit de Consiliul dirigent e ordine și liniște exemplară și că numai în părțile situate dincolo de linia demarcațională trupele regulate maghiare și bandele negulate de săcui terorizează, maltratează și omoară populația românească. Consiliul dirigent român care mărturisește cel mai larg program democratic are în sânul său doi reprezentanți ai partidului social democrat, care prin prezența lor dau o garanție puternică despre spiritul liberal și democratic al țării.

Sună buciulul...

Sunt sute de ani de atunci. Era în prunția neamului nostru pe aceste sfinte ogoare, când, de câte ori horde dușmane se zăreau la hotare cântecul prelung dar hotărât al buciului culturnura din culme în culme păduri și văi, străbătute noaptea de pălpărea ca de sânge a focurilor de alarmă și de vegie. Nici n'apuca să sfârșească buciulul și voinicii încinși, cu tolba plină, cu arcul și cu toporul pe umăr plecau să-și apere hotarul, să-și apere vatra și gila în care se odihneau strămoșii. Plecau cu toții cei cari erau buni de luptă și cu jind priveau moșnegii și nevolnicii în urma lor: cum ar mai fi lual și ei drumul codrilor spre dușman...

Sute de ani de-arândul așa a fost și mai târziu, când ne-am dat sângele și ne-am ostenit pentru alții, ai căror robi credințioși am fost, totdeauna oropiți, totdeauna ducând greul cel mai oprig și veșnic fără răsplătă. Degeaba se dusese oare vestea regimentelor românești prin lume, dela Komigratz și Solferino, până la Daberd și Irangorod? În cele mai maștere împrejurări am fost element al datoriei, eroi fără de teamă, pentru că ne porucea sângele cel avem în vine, umbra strămoșilor noștri ostășii...

Acum după sute de ani țară sună buciulul, buciulul drag și culturnura al nostru, al românilor, horde de barbari se apropie de hotare!

Și iarși, ca n'vretime de demult, o porinim cu mic cu mare să ne apărăm moșia, a noastră deacum de aci.

Au fost chemate sub arme câteva contingente pentru ziua de 17 și cazarmile sunt azi deja pline în toate părțile de voluntari. Ce-o să fie peste câteva zile? N'o să-i mai încăpă orășele pe toți voinicii! Au purces ei voinicii la luptă grele pe viață și pe moarte, prin meleaguri departate și sărace și în au școlari, cu cât drag, cu ce grăbit o să sursă când e vorba doar să fie stroje la hotare să nu-i fure dușmanul ce abia a câștigat după secole de dor navalnic.

Va pălpa încă focul bejeniei pe culmi, ecoul buciului va tremura încă prin văi și iar pentru voinicii nu va mai fi prin cazarmi țară bătrâna. Tăd cânta-va în urede în cari s'au oglindit atâția ostășii români în cursul vechitilor:

„Cu-ași copii, cu așa viteji
N'ai teamă Românie!
Ei s'or lupta, cu voi veghia
Întarita la moșie!”

Până când?

Vin, dela o vreme, numeroase comisuni ale Antantei, pentru a cerceta stările de lucruri din Ardeal și din celelalte ținuturi românești cari așteaptă să fie eliberate. Ele se întorc, desigur, cu singurele constatări pe care poate să le facă un ochiu neapătător, străbătând pământul care adăpostește de veacuri un Neam printre cele puține care mai așteaptă încă să i se facă dreptate desăvârșită. Impreștrarea cătorva orașe cu proapeți funcționari maghiari, fierberea neputințioasă a „coloniștilor” aduși cândva de pe Pustă, atrocitățile bandelor înarmate de guvernul dela Budapesta împotriva unei populații pașnice, lipsită de sprijin, — nu poate da nimănui altă convingere decât aceea că Ungurii își joacă ultima carte.

Dar, până când?

Nu putem să ne îndomim o clipă că nici o comisiune a niciunui congres de pace nu poate nesocoti justele noastre aspirațiuni asupra ținuturilor curat românești, peste cari s'a abătut urgia hună. Nu putem să credem, și lucrul este într'adevăr în afară de orice posibilitate, că Antanta, după ce a recunoscut împreună cu Sârbii revendicările noastre asupra Bănăului, vor putea șterge dintre cele mai sfinte drepturi, acela, pe care ni l'a întărit înșiși convenția din August 1916, asupra Sătmăruului, Sălajului, Bihorului, Aradului. Nu, acest lucru nu e cu puțință! În curând vor trebui să vină la sânul Patriei-mame și acești din urmă frați de-ai noștri, cari au avut de îndurat ultimele crime și ultimele fărâdelegi din partea dușmanilor seculari. Nevrednicia acestora, barbară și sângeroasă, s'a dovedit în de-ajuns. Dar, oare, e nevoie ca ea să mai continue?

Până când?

Până când vom avea priverilește aceasta, a fraților schingiuți, jefuiți, uciși fără apărare, și va trebui să stăm, la un pas de ei, cu mâinile încrucișate? Până când vom fi puși la încercarea aceasta grea de popor răbdător și cuminte? Până când vom suferi o stăpânire criminală pe un pământ care e și va fi al nostru, trup din trupul României întregite?

Nădăjduim că oamenii politici cari ne reprezintă azi la Paris vor face tot posibilul ca toate părțile locuite de români, să fie ocupate, pe curată dreptate, de armata noastră. Așteptăm acest lucru cu atât mai vătos cu cât, chiar zilele trecute, un curier român, ofițer din corpul voluntarilor ardeleni, a fost ucis mișelește de unguri, lângă Solnok, deși era în situația inviolabilă de trimis oficial al Consiliului dirigent.

Avem toată încrederea în marii noștri Aliați, știm că au recunoscut demult legitimitatea viziului nostru de a vedea trăind pe toți români într'o singură Românie, — și așteptăm, siguri de izbânda cauzai noastre.

Așteptăm, dar în vremea aceasta ungurii jefuesc, terorizează și ucid, — numai în județul Arad sunt 215 victime omenesti, — și în fiecare zi, în fiecare clipă, inima ni se sfâșie la auzul unor noi atrocități și noi fărâdelegi.

Sunt, desigur, motive superioare cari ne o-presc încă să cuprindem sub autoritatea românească tot ce va fi românesc...

Dar, până când? R-R.

Ucigași și profanatori de morți

Ce fac ungurii

Faptele precise, fără comentarii, sunt totdeauna cele mai bune argumente. Deaceia reproducem și noi cele ce urmează fără a adăuga un cuvânt. Luați aminte.

Sublocotenentul George Tomas din comuna Poeni, pe când tocmai pleca din sat a fost prins de bandele ungurești cari l-au dus în gara Kis-sebes. Aci, de față cu ofițerii maghiari, a fost ținut până a înoptat, iar apoi spus la chinuri bestiale până ce n'ai putându-l suporta a cerut singur să-l omoare. A și fost împuscat fără să i-se lase răgaz, de a se închina înainte de moarte!

Apoi a fost jefuit de tot ce avea asupra sa: 800 coroane, un ceas de aur, ghetete și jambierele din picioare.

„A doua zi des de dimineață, declară nefericitul tată al victimei, mi-am găsit fiul, dealungul drumului de fer, cam 20 m. departe de gara Poeni. A fost îngropat până în brâu, partea de sus a corpului era aplecată, atingând cu fruntea pământul. Era acoperit cu puțin lân, uscături și gunoi. — După ce l-am scos, am constatat față cu martori că avea 7 împuscături în piept, abdomen și cel puțin 20 împuscături de baionetă pe întreg corpul. — Se vedea clar că fiul meu, mori în urma primelor împuscături, a fost profanat în modul cel mai barbar. — Nu ni s'a permis nici să plângem în jurul cadavrului, nici să-i facem o înmormântare creștinească, amenințându-ne în tot momentul cu moartea. Am fost să ne plângem la locot-colonelul care conducea această trupă de bestii. Nici nu ne-a permis să vorbim amănunțit de ne moartea și șterdând cât îl ținea gura: „No, va mai trebuie România Mare; voi veniți acum la rând, nici unul n-o să mai rămână din voi!”

Nici cele mai tari cuvinte din lume n'ar putea acuza mai bine și n'ar putea dovedi mai temeinic de ce e nevoie ca toate ținuturile românești să fie ocupate de armata noastră.

Ar trebui numai ca aceste fapte să le știe și lumea.

Cercetașii din Blaj

În ultimii zece ani cercetașia s'a lăsat în toate statele Europei. Această nobilă instrucție interesacă trebuia să-și ale prieteni în tot locul unde era cultură. Și s'a aflat. Pornită din Anglia încă prin 1899—1900 a aflat răsunit în Franța, Italia, Germania și curând după aceea și în celelalte state ale Europei. Nicăiri însă nu a fost îmbrățișată cu atâta căldură ca în România, unde însuș A. S. Principele Moștenitor a luat comanda supremă a cohortelor.

Românii de dincoace de Carpați, siliți de împrejurările maștere, au rămas simplii privitori și admiratori. Le lipseau protectorii, mecenajii. După 1910 s'a făcut o încercare de organizare cercetașască la liceul din Brașov. Curând după aceea — prin 1913 — s'a organizat în Blaj prima ceată de cercetași sub conducerea dlui prof. dr. Alexandru Borza. În decurs de șapte ani s'au perfecționat și organizat după modelul cohortelor din vechiul regat, așa că azi e cea mai organizată și mai bine echipată cohortă din Transilvania — mulțumita dlui Borza.

„Mens sana in corpore sano” e principiul lor. Minte sănătoasă în trup sănătos!

Sâmbăta după-amiaza — nu fac ca alți colegi de liceu ai lor, cari după șase zile de muncă spirituală, după o nelucrare trepuscă de șase zile se închid în aerul stricat, greu, din vreo odăiță și cu figurile în mână lenevesc sau istoricesc fel și fel de întâmplări triviale. Nu, ei Sâmbăta după-amiaza își iau bătele, steagurile, corturile, oalele de fier, funiile, securile, sapele, ciocanele, c. l. și ies frumos, în rând, sub conducerea profesorului și a ofițerilor, la câmp, la pădure, unde e lumea lor.

Aici învață să construiască corturi, cari li scutesc de ploaie, vânt și arșița soarelui din funii și bețe fac poduri peste șanțuri, pârâie și râulețe; învață să fiarbă o supă mai simplă, o tocană, mămăliga sau alte mâncări, cari nu pretind multă știință culinară. Au aparate telefonice de câmp, învață telefonarea optică cu steaguri (Morse și Semafor). Se împărțesc în două tabere, cari luptă una contra celeilalte. Cum? Se întrec în istețime.

Au legi pe cari trebuie să le fie ambele partide în decursul jocului și acestea sunt controlate de conducător și de o comisie imparțială de supraveghere. Și toate acestea pentru ca cercetașul să se miște în aer liber, să respire cu aerul curat dela câmp, să facă o gimnastică de picioare, să-și ascultă istețimea și îndemnarea de lângă acestea să se distreze.

Acestea pentru trup, atât e jumătate din activitatea cercetașului. Pentru trupul sănătos se poartă și grija minții sănătoase. Au zece legi, pe cari le observă cu cea mai mare strictețe. De-veza lor e: gata oricând! În cinstea cercetașului te poți încrede, el își împlinesc datornițele către Dzeu, tron și neam. Cercetașul e dator să ajute pe deaproapele. El e cavalier și prietenul animalelor. Se supune ordinelor superiorilor, e vesel

cruțător. Toideuna e curat în cugete, vorbe și fapte. — Cercetașul se leagă afară în splendoarea câmpului că va ține cu sfințenie legile acestea. Invață cum să se poarte în caz de primejdie. Știe de primul ajutor, știe legea răni, știe opri emorații, transporta răniții etc.

În vacanță, când e liber, lucrează afară în câmp, iar când îl favorizează împrejurările și timpul face excursii mai lungi. 2-3 sau cu toții, cu cohorta, pleacă pe mai multe zile la munte. Acolo cu ochi, urechi și inimă deschisă simțeste frumusețea, divinitatea naturii. Cântă, răd, desemnează, fotografiază și se bucură de fiecare florică, de fiecare pășărică, de fiecare rază de soare. Se așează lângă vre-un izvor, fac tabără, își fierb o supă caldă, o mămăligă, sau vre-o tocană. După mâncarea, care le place acolo în templul lor — în natură — mai bine, decât cel mai splendid prânz, își iau blocul de desen, creionul și eternizează în contururi generale vre-un colț de pădure sau vre-o stâncă monumentală. Dacă îl ajunge vre-o ploaie, nu aieargă disperat, ci în câteva minute își construiește cortul, pe care-l poartă în spate și e mântuit. Nu se rățește nici în desimile cele mai mari, căci nu-i lipsește harta nici busola.

Acasta e activitatea cercetașilor blăjeni și în general a tuturor cercetașilor. Invață de mici să fie oameni cinștiți, oameni de caracter, conștienți de sine și de datorințele lor și totodată români buni.

La începutul războiului, când zi de zi sosiau răniții la spitalul sf. George, cercetașii îi așteptau la gară cu lapte, pâine și alte alimente, apoi îl transportau cu multă grijă la spital. În fiecare zi făceau serviciu câte doi cercetași, cari ajutau la bandajaj și grijea de cei mai grav bolnavi.

În decursul războiului au colectat și expediat cărți românești pentru soldații români de pe front și din spitalele militare din Viena, Budapesta, Praga etc. Cu câtă mulțumire răspundeau la aceasta preoții militari.

Au construit o mulțime de cuburi de pasări, pe cari le-au așezat în pădurile din jurul Blajului. Au redactat o revistă săptămânală „Cercetașul”. Au scos și o broșură scrisă de ei.

În Noembrie 1918, în timpul revoluției, ei au fost primii gardiști și curieri români în Blaj.

Cohorta e foarte bine echipată. Corturi, oale mari de fier, scări de funii, funii groase, aparate telefonice de câmp, steaguri pentru semnalare etc. Fiecare cercetaș are sac de spate, un cort, o gamelă, o ploscă, un pahar, bandaje, o cravată cu nod, care îl amintește, că în fiecare zi să facă o faptă bună.

Conducătorul lor, profesorul dr. Borza, a închinat cohorta — prin delegații Blajului la București — A. S. Principelui Carol, rugându-l să ia sub ocrotirea Sa și cohorta din Blaj.

A. S. Principele s'a interesat cu multă căldură de cercetașii blăjeni și a promis, că însuș va merge la Blaj să preia comanda cohortei. A designat totodată și numele, care va avea să-i poarte: „Cohorta Simeon Barnauțiu”.

Zilele acestea va merge la Blaj și Nedeleu, organizator și instructor al cercetașilor din București, ca să vadă organizația cohortei și să raporteze Alteței Sale Principelui.

Din acești băieți cu minte sănătoasă în trup sănătos, se vor alege bărbaiții viitorului, stâlpii României.

Dela intențența comandantului general din Sibiu

Spre orientarea oficiului central, despre suma care va urma la timpul său să se plătească pentru pensii și alte ajutoare, să somează toți pensioniștii, invalizii, văduvele și orfanii fără deosebire de naționalitate, cari se află pe teritoriul unit cu România să facă cunoscut în interesul propriu cât mai îngrabă datele următoare, forului militar de acolo, sau intrucât n'ar exista miliție în localitate, la antistia comunală de acolo, pe baza documentelor ce posedă și anume:

Pensionisții: 1. Gradul și numele. 2. Câți bani au primit ca pensie, ca supliment (adaos) personal de rănire de subsistență, de grație și ajutor de cură (fiecare competență e a se indica separat). 3. Decretul (ordinul) prin care s'au admis aceste competențe. 4. Locul de indigenitate (județul). 5. Unde locuiește acum. 6. Până când și de unde s'au achitat competențele.

Invalizii: 1. Gradul și numele. 2. Trupa la care a aparținut în urmă. 3. Câtă pensie, (supliment) rănire, de grație, îi compete. 4. Locul de indigenitate (județul). 5. Unde locuiește acum. 6. Până când și de unde s'au plătit competențele.

Văduvele și orfanii: 1. Numele. 2. Gradul, fosta trupă a soțului resp. tatălui. 3. Câtă pensie, inclusiv suplimentele indicându-se separat adausul de grație și de pensie. 4. Numele, anul, luna și ziua nașterii orfanilor, indicând adausul de creștere. 5. Decretul (ordinul) prin care s'a acordat competențele, dimpreună cu adusele. 6. Locul de indigenitate (județul). 7. Unde locuiește acum. 8. Până când și de unde s'au plătit competențele.

Se aduce la cunoștință, că persoanele sunt responsabile de toate datele ce le anunță și că acestea vor fi controlate. Antistiele comunale vor prezenta toate datele celui mai apropiat for militar. Forurile militare vor trimite datele acestea print' un curier până în 20 II st. n. intențenței comandantului general teritorial din Sibiu. Datele ce ar veni ulterior să se aduce până la finea lui Februarie și atunci să se înainteze intențenței.

Greșeli grosolane

Sa luăm seama la manualele de școală

Cu ocazia congresului profesorilor ținut la Sibiu, în 19-21 Ianuarie, s'au împărțit în liceele noastre manuale de istoria românilor și geografie, trimise din București în cel mai potrivit timp. (Istoria Românilor de Agulețiu ed. XII și România și Țările locuite de Români de Murgoci-Burcă, ed. VII) Geografia e una din cele mai bune cărți, atât din punct de vedere științific cât și pedagogic. Pe lângă geografia fizică se dă și geografia politică și economică a tuturor țărilor locuite de români. Istoria e completă, nu lipsește nici istoria contemporană până în zilele de azi, ceea ce e nou pentru noi, căci manualele noastre de istorie și literatură toate se feriau ca de foc de istoria contemporană.

Aflăm însă în ambele manuale date statistice de tot greșite despre numărul populației și populația României Mari. Te prinde mirarea, când citești în introducerea Istoriei următoarele: „Poporul român, al cărui număr total azi trece de 10 și jumătate milioane suflete...” „Partea lui cea mai numeroasă și mai însemnată locuiește aproape singură tot ținutul dintre Tisa, Nistru, Dunăre și Marea Neagră, numit odinioară Dacia. Suprafața acestui ținut e de peste 300 de mii km², iar numărul total al românilor de aci se urcă asupra la 10 milioane...” Cellați sunt supuși Austro-Ungariei și sunt împărțiți astfel: mai bine de 1 milion prin Transilvania, unde constituie majoritatea populației; cam tot atât prin Maramureș, Crișana și Timișoara, pe unde alcătuiesc o treime din populație...”

În manualul de geografie, la pag. 5 cetim: „Teritoriul acesta (ntre Nistru, Tisa, Dunărea și Marea Neagră) se întinde pe o suprafață de peste 300.000 km², și adăpostește o populație de peste 13.000.000 locuitori...”

Profesorii și publicul inteligent cetitor de bună seamă vor îndrepta greșelile acestea, dar ar fi bine, ca la proxima ediție să se rectifice peste tot. Azi, când cauza noastră se susține înaintea lumii întregi cu dovezi statistice, statistica aceasta greșită își face cu atât mai rea impresie, cu cât ea se poate ușor evita, ținând cont și numai statistica oficială a vrășmașilor noștri.

S. M., profesor

Atrocitățile comise de maghiari

Un comunicat oficial

În vreme ce unghurii se plâng de prețurile atrocității ale românilor, ei comit față de populația română nemai pomenite banditisme și barbarii. Bande săcuesti înarmate, conduse de ofițeri maghiari și cu sprijinul moral și material al guvernului maghiar, napădesc satele românești, cari nu se pot încă bucura de ocrotirea armatei regale române. Ungurii sunt înarmați cu puști, mitraliere tanuri și bombardează câte un sat fără nici un motiv. Ei jefuiesc satele, cauzând pagube de sute de mii corone și bat, torturează, mutilază șiucid în chip barbar și îngrozitor populația română pacinică și nevinovată. Motivul acestor nelegiuiri maghiare nu este altul decât o răzbunare sălbatică pentru că românii în sfârșit și-au scuturat jugul milenar, iar de altă parte pentru că împăriește teroarea în mijlocul populației românești blâne și iubitoare de ordine. Românii, copii și bărbaiți, bătrâni și femei — cari cunosc de o mie de ani furia asiatică a maghiarilor, își părăsesc căminul și avatul și se refugiază în grozită în mijlocul pădurilor. Unele cazuri de barbarie tipică unghurească, vor ilustra cele spuse mai sus.

În multe părți patrulă maghiare cuturează satele românești și duc cu forța pe toți feciorii spre a-i înrola în armata maghiară. În Sălajul neocupat de armata română toți intelectualii, care nu s'au putut refugia la timp, sunt deținuți.

La Arad și în apropiere de Arad unghurii coboară din tren pe toți ofițerii și soldații români și îi bat și îi maltratează. Gazetele maghiare sunt zilnic pline de minciuni și provocări la adresa românilor, așa că comandantul francez din Arad, a pus toate gazetele unghurești sub cenzură, iar pentru a preveni atrocităților maghiare, au pus un ofițer de control la gura de acolo. În comitatul Arad, grupe maghiare se îmbată, întră în comune, dezarmează gardele române, bat oamenii și jefuiesc. În comuna Șiria au intrat 10 unghuri beți, înarmați cu granate de mână și au bătut mai mulți feciori. În Borșineu după dezarmarea gardei, au intrat în case unde băteau rând pe rând pe țăranii, cari au făcut parte din garda română. Noaptea au intrat în casa inspectorului Nicolae Popescu, călându-l să-l omoare. Neafându-l acasă, au strâpnus cu baioneta un cumnat de al dânsului și au amenințat cu moartea familia întreagă. Numai grație unui ofițer francez, a scăpat familia de moarte sigură.

După știrile ce le avem, în comitatul Arad se va deslănțui în zilele aceste o furtună cumplită. Ungurii se pregătesc de un măcel îngrozitor. Panica este de nedescris în întreg comitatul. O parte din locuitori fug către Zam și Brad, alții se refugiază în munți.

În luna Ianuarie a intrat în satul Valcău de jos fosta jandarmarie de acolo împreună cu alți 60 de jandarmi, maghiari înarmați cu puști, bombe și mitraliere. Aceștia, fără nici un motiv, au bătut de moarte o mulțime de țăranii români, așa că locuitorii din sat, de frică s'au refugiat în păduri.

La 1 Februarie săcuii au deschis au foc puternic de pe dealul Pleșa asupra satului. Un obuz a nimerit casa în care erau Floarea Tanasiu, Leontin Tanasiu și tatăl lor. Cei dintâi doi au rămas morți pe loc iar tatăl lor s'a ales cu o rană gravă.

În comuna Bologa (județ. Cojocna) unghurii au înscenat furturi și jafuri. Pagubele se urcă la 600.000 corone.

Tot în comuna aceasta au fost uciși mișelește din partea bandelor săcuesti: țăranul Dumitru Baciu, bătrânul de 57 ani Teodor Petra, care mai întâi a fost înțepat de 10 ori cu baioneta apoi împușcat de 2 ori în cap, nevasta lui Ioan Barza, tânărul Gavril Giurgiu și alții. Asemenea au fost răniți și bătăuți de moarte mai mulți oameni din sat.

Dar cazurile de acestea sunt nenumărate. Dr. Mihail prefectul dela Dej, se adresează deodrept regelui Ferdinand cerând ajutor față de sălbătăciile și atrocitățile aziatice ce le comit unghurii în județele Sălaj și Sălajului.

Cu toate astea, unghurii vorbesc de atrocitățile românilor. Este povestea cea veche a hoților care strigă însuși cât îi ia gura: „Hoț, Hoț!” ca să atragă atenția lumii dela fărâdelegii lor. Dar în Ungaria sunt destui reprezentanți de ai Franței și Angliei. Dânsii se vor putea convinge cu ochi proprii de care parte este adevărul și cine sunt bandiții și ucigași.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor, cari au camere libere din cele rechiziționate de către comendarea Pieței, sunt datori a le anunța la comendarea Pieței, cel mai târziu 24 de ore după plecarea ofițerului.

Comandantul Pieții
Maior Boerescu

Aviz

Se aduce la cunoștință